

Minister Zdrowia

Warszawa, 02 lutego 2021 r.

DSZ.0212.47.2021.ASB

Pan
prof. dr hab. med. Andrzej Matyja
Prezes Naczelnej Rady Lekarskiej
Naczelna Izba Lekarska
ul. Sobieskiego 110
00-764 Warszawa
sekretariat@hipokrates.org

Szanowny Panie Prezesie,

w odpowiedzi na pismo z dnia 20 stycznia 2021 r., znak: NRL-ZRP.0212.83.2021.MK, NRL-ZRP.KW-00097.2021, w sprawie nieprawidłowości przy wypłacie dodatkowego świadczenia pieniężnego określonego w poleceniu Ministra Zdrowia dla Prezesa NFZ z dnia 4 września 2020 r. (po zmianie z dnia 1 listopada 2020 r.) – dalej jako: „Polecenie”, uprzejmie proszę o przyjęcie poniższej informacji.

W pierwszej kolejności pragnę wskazać, iż jeżeli osoba wykonująca zawód medyczny udziela świadczeń zdrowotnych na warunkach określonych w Poleceniu to wówczas przysługuje jej dodatkowe świadczenie pieniężne.

Wskazać należy na poniższy zakres podmiotowy Polecenia:

- 1) Szpitala II i III poziomu – osoby wykonujące zawód medyczny uczestniczące w udzielaniu świadczeń zdrowotnych w bezpośrednim kontakcie z pacjentami z podejrzeniem i z zakażeniem wirusem SARS-CoV-2.

W przypadku wymienionych wyżej osób podstawowe znaczenie dla kwalifikacji do uprawnienia do otrzymania świadczenia dodatkowego ma spełnienie warunku uczestniczenia w udzielaniu świadczeń zdrowotnych w bezpośrednim kontakcie z pacjentami **z podejrzeniem i z zakażeniem** wirusem SARS-CoV-2. Bezpośredni kontakt z pacjentem z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem SARS-CoV-2, powinien

być faktyczny (nie tylko potencjalny) i nie powinien mieć charakteru incydentalnego, oraz powinien wynikać z faktycznie wykonywanych zadań/udzielanych świadczeń zdrowotnych na rzecz ww. pacjentów.

Użyte w poleceniu wyrażenie w bezpośrednim kontakcie z pacjentami z **podejrzeniem i z zakażeniem** wirusem SARS-CoV-2 oznacza, że faktycznie zachodzić muszą łącznie obie przesłanki tj. bezpośredni kontakt z pacjentem z podejrzeniem zakażenia oraz z pacjentem ze zdiagnozowanym zakażeniem wirusem. Elementem wyróżniającym szpitale II i III poziomu zabezpieczenia spośród innych (nieobjętych poleceniem) placówek przeznaczonych do walki z wirusem jest bowiem wyznaczenie ich do leczenia pacjentów zakażonych SARS-CoV-2.

2) Jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (tj. SOR-y, ZRM-y, zespoły LPR) lub izby przyjęć – osoby udzielające świadczeń zdrowotnych w jednostkach systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego lub w izbach przyjęć.

Zgodnie z poleceniem wszystkie jednostki Państwowego Ratownictwa Medycznego, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy o PRM oraz izby przyjęć objęte są zakresem polecenia (nie muszą być jednostkami organizacyjnymi szpitali III, II ani I poziomu). Z uwagi na fakt, że w przypadku ww. osób wykonujących zawód medyczny w jednostkach systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego lub w izbach przyjęć warunkiem przyznania świadczenia dodatkowego jest udzielanie w nich świadczeń zdrowotnych. Osobami uprawnionymi do świadczenia nie będą pracownicy administracji, pracownicy techniczni oraz inne osoby nie wykonujące zawodu medycznego (np. sanitariusze, kierownicy, piloci).

3) Laboratoria „covid-owe” w szpitalach I, II i III poziomu, które umieszczone są na liście zamieszczonej na stronie internetowej Ministerstwa Zdrowia pod adresem: <https://www.gov.pl/web/zdrowie/lista-laboratoriow-covid>, z którymi Narodowy Fundusz Zdrowia zawarł umowę o wykonywanie testów diagnostycznych RT-PCR w kierunku SARS-CoV-2 – osoby wykonujące czynności diagnostyki laboratoryjnej w tych podmiotach.

Polecenie posługuje się pojęciem osoby wykonującej zawód medyczny w znaczeniu, jakie temu pojęciu nadaje art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o działalności leczniczej. Zgodnie z definicją zawartą w tym przepisie pod pojęciem osoby wykonującej zawód medyczny należy rozumieć: „osobę uprawnioną na podstawie odrębnych przepisów do udzielania świadczeń zdrowotnych oraz osobę legitymującą się nabyciem fachowych

kwalifikacji do udzielania świadczeń zdrowotnych w określonym zakresie lub w określonej dziedzinie medycyny”.

Osoby uprawnione do wykonywania zawodu medycznego, w świetle obowiązujących przepisów posiadają uprawnienia do udzielania świadczeń opieki zdrowotnej, które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej są działaniami służącymi zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu i poprawie zdrowia oraz innymi działaniami medycznymi wynikającymi z procesu leczenia lub przepisów odrębnych regulujących zasady ich wykonywania.

Polecenie nie wprowadza ograniczenia kręgu osób uprawnionych do świadczenia dodatkowego tylko do personelu zatrudnionego na oddziale / oddziałach objętych decyzją wojewody o uznaniu danego podmiotu leczniczego za szpital II lub III poziomu. Każdorazowo jednak osoba zgłaszana jako uprawniona spełniać musi warunki wskazane powyżej (chodzi np. o techników elektroradiologii udzielających świadczeń na oddziałach przeznaczonych dla pacjentów zakażonych SARS-CoV-2 i udzielających świadczeń przebywającym na tych oddziałach pacjentom zakażonym).

Ponadto, Polecenie nie uzależnia wysokości świadczenia dodatkowego od liczby świadczeń udzielonych w danym miesiącu w bezpośrednim kontakcie z pacjentami z podejrzeniem lub zakażeniem SARS-CoV-2 oraz od wymiaru czasu, który dana osoba poświęca na udzielanie tych świadczeń w danym okresie (czy świadczenia te są udzielane w sposób ciągły czy nie). Zgodnie bowiem z punktem 3 lit. b załącznika do polecenia Ministra Zdrowia z dnia 4 września 2020 r. w przypadku świadczenia pracy przez osoby uprawnione do świadczenia dodatkowego przez niepełny miesiąc, świadczenie dodatkowe za ten miesiąc podlegać powinno proporcjonalnemu obniżeniu. Jest to zarazem jedyna przyczyna proporcjonalnego obniżenia wysokości świadczenia dodatkowego określona w poleceniu Ministra Zdrowia z dnia 4 września 2020 r.

Co więcej, w przypadku, gdy dany podmiot leczniczy będzie realizował procedurę określoną w załączniku do polecenia Ministra Zdrowia, w stosunku do osób zatrudnianych za pośrednictwem innego podmiotu (podwykonawców), to wówczas – jeżeli osoby te będą w podmiotach leczniczych określonych w pkt 1 ppkt 1 lub 2 polecenia wykonywały czynności określone w pkt 1a lit a-b polecenia- dla takich osób można wystąpić o środki na świadczenie dodatkowe. Polecenie Ministra Zdrowia nie wprowadza bowiem wymogu pozostawania w zatrudnieniu w podmiocie leczniczym dokonującym zgłoszenia tych osób w formule zatrudnienia, którego podstawą ma być umowa o pracę / umowa cywilnoprawna, której stronami są z jednej strony podmiot leczniczy z drugiej - osoba uprawniona do świadczenia dodatkowego.

Jednocześnie to kierownik podmiotu leczniczego dokonujący zgłoszenia osób zatrudnionych przez podwykonawców będzie musiał zapewnić, że informacje o ich wynagrodzeniu są prawidłowe, oświadczenia osób uprawnionych są zgodne ze stanem faktycznym, a pozyskane środki są przez podwykonawców rzeczywiście przekazywane na świadczenia dodatkowe. Dodatkowe świadczenia pieniężne nie mogą jednocześnie stanowić przychodu podwykonawcy, ponieważ nie są to środki za zapewnienie realizowania świadczeń przez określony podmiot, lecz są to środki przeznaczone na przyznanie osobom wykonującym zawód medyczny w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 295 z późn. zm.) spełniającym warunki z pkt 1a dodatkowego świadczenia pieniężnego, wypłacanego miesięcznie.

Z poważaniem,

Maciej Miłkowski

Podsekretarz Stanu

/dokument podpisany elektronicznie/